

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 142/11
V Lucemburku dne 21. prosince 2011

Rozsudek ve věci C-495/10
Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux, Caisse
primaire d'assurance maladie du Jura

Odpovědnost veřejného zdravotnického zařízení jakožto poskytovatele služeb nespadá do působnosti směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky

Směrnice tedy nebrání členským státům zavést systém, podle kterého takové zařízení musí i při neexistenci svého zavinění nahradit škodu způsobenou svému pacientovi v důsledku vady výrobku používaného při poskytování léčby.

Směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky¹ stanoví zásadu objektivní odpovědnosti, podle které je výrobce odpovědný za škodu způsobenou vadou jeho výrobku. Pokud nelze určit výrobce, považuje se každý dodavatel výrobku za výrobce, když v přiměřené lhůtě neuvědomí poškozenou osobu o totožnosti výrobce nebo osoby, která mu výrobek dodala. Pokud jde o výrobky dovážené do Unie, dovozce je odpovědný jako výrobce.

Systém občanskoprávní odpovědnosti zavedený směrnicí odpovídá cíli zajistit nenarušenou hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty, usnadnit volný pohyb zboží a zabránit rozdílům v úrovni ochrany spotřebitelů.

Směrnice se kromě toho nedotýká žádných práv, která může poškozená osoba mít podle právních předpisů o smluvní nebo mimosmluvní odpovědnosti nebo na základě zvláštního systému odpovědnosti existujícího v okamžiku oznámení směrnice.

Ve francouzském právu se odpovědnost veřejných zdravotnických zařízení vůči pacientům řídí zejména zásadou vyplývající z judikatury Conseil d'État (Státní rada, Francie), podle které veřejné nemocniční zařízení musí i při neexistenci svého zavinění nahradit škodu způsobenou pacientovi v důsledku vady přístroje nebo výrobku použitého v rámci poskytované léčby.

V projednávané věci T. Dutrueux, kterému bylo tehdy 13 let, utrpěl při chirurgickém zákroku provedeném v roce 2000 v Centre hospitalier universitaire de Besançon (fakultní nemocnice v Besançonu, dále jen „CHU de Besançon“) (Francie) popáleniny. Tyto popáleniny byly způsobeny ohřevnou podložkou, na kterou byl T. Dutrueux položen a jejíž systém regulace teploty byl závadný. CHU de Besançon byla uložena povinnost nahradit takto způsobenou škodu a zaplatit poškozenému 9000 eur a téměř 5970 eur Caisse primaire d'assurance maladie (CPAM) du Jura. CHU podala ke Conseil d'État kasační opravný prostředek, v němž tvrdila, že ze směrnice, jak byla provedena do francouzského práva, vyplývá, že za odpovědného musí být považován pouze výrobce podložky, je-li náležitě určen.

Conseil d'État, který o tomto sporu rozhoduje v posledním stupni, žádá Soudní dvůr o výklad směrnice, a sice zda se francouzský systém objektivní odpovědnosti veřejných nemocničních zařízení nevylučuje se systémem odpovědnosti výrobce, který zavádí tato směrnice.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr připomněl, že směrnice se vztahuje pouze na odpovědnost výrobce nebo případně odpovědnost dovozce nebo dodavatele vadného výrobku.

¹ Směrnice Rady ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257).

Směrnice nemá za cíl vyčerpávajícím způsobem harmonizovat oblast odpovědnosti za vadné výrobky nad rámec své působnosti.

Odpovědnost, která může příslušet uživateli, který – tak jako CHU de Besançon – v rámci léčby poskytované pacientovi použije takový výrobek nebo přístroj, který předtím získal, jako je ohřevná podložka, nespadá do působnosti směrnice. Takového uživatele totiž nelze považovat za účastníka výrobního a obchodního řetězce dotčeného výrobku ani jej nelze kvalifikovat jako dodavatele tohoto výrobku.

Kromě toho pouhá koexistence systému odpovědnosti výrobce zavedeného směrnicí s vnitrostátním systémem, který stanoví objektivní odpovědnost poskytovatele služeb, nemůže ohrozit účinnost systému odpovědnosti výrobce ani cíle, které unijní zákonodárce tímto systémem sleduje.

Soudní dvůr v tomto ohledu nicméně upřesnil, že odpovědnost poskytovatele služeb nesmí být na újmu systému zavedenému směrnicí. Použití vnitrostátních pravidel totiž nemůže ohrozit užitečný účinek směrnice. Musí tak být zachována možnost založit odpovědnost výrobce, jsou-li podmínky takové odpovědnosti splněny. Poskytovatel služeb musí mít tedy možnost využít právní mechanismus – jako je mechanismus regresního nároku stanovený francouzskými právními předpisy – umožňující založit odpovědnost výrobce.

Konečně případná objektivní odpovědnost poskytovatele služeb, která může existovat spolu s odpovědností výrobce, jak vyplývá ze směrnice, může podle Soudního dvora přispět k posílení ochrany spotřebitele.

Soudní dvůr proto odpověděl, že odpovědnost poskytovatele služeb, který v rámci poskytování takových služeb, jako je léčba poskytovaná v nemocnicích, použije vadné přístroje nebo výrobky, kterých není výrobcem, a způsobí tím škody příjemci služby, nespadá do působnosti této směrnice. Směrnice tedy nebrání tomu, aby členský stát zavedl systém, který stanoví odpovědnost takového poskytovatele za takto způsobené škody i při neexistenci jeho zavinění, pod podmínkou, že bude zachována možnost poškozené osoby nebo tohoto poskytovatele uplatnit odpovědnost výrobce na základě směrnice.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106